

bagvendt Orden — er ligeledes nærmest af redaktionel Natur, i alt Fald en nødvendig Følge af Ændringsforslaget under Nr. 1. Jeg kan derfor nu nøjes med at holde mig til dette sidste Ændringsforslag, som er det eneste, der har reel Betydning. Efter Lovforslaget, som det foreligger fra 2den Behandling, vil det jo ifølge dets § 4 blive vedkommende Strandlods Ejer eller Bruger, der skal anbringe og vedligeholde Mærkerne. Det er en Regel, der ganske stemmer med den nugældende Lovs, og det er jo ogsaa billigt og retfærdigt, saa længe man gaar ud fra, at det er denne Lods Ejer eller Bruger selv, som har begæret Forbudet nedlagt. Derfor have vi hidtil kunnet blive staaende ved denne Regel. Men naar der nu paa Initiativ af det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen) er kommen den Regel ind, at Forbudet ogsaa kan nedlægges efter Begæring af andre end Strandlodsejeren, ville sikkert alle ærede Medlemmer give mig Ret i, at det var for haardt at forlange, at Strandlodsejeren alligevel selv skulde anbringe, vedligeholde og bekoste disse Mærker. Det er derfor, jeg har tilladt mig at stille dette Forslag under Nr. 1 om, at Bekostningen ved Mærkernes Anbringelse og Vedligeholdelse i saa Fald skal paahvile Rekvirenten. Ved den nærmere Udformning af dette Forhold har jeg holdt mig for Øje de Regler, som ere givne i Loven om Vands Afledning og Benyttelse af 28de Maj 1880 §§ 55 og 56 og er derved kommen til de Regler, som her foreslaas, og som altsaa gaa ud paa, at hvis Ejeren eller Brugeren af vedkommende Strandbred selv vil paatage sig Mærkernes Anbringelse og Vedligeholdelse, kan han i alt Fald forlange, at Rekvirenten skal erstatte ham de dermed forbundne Udgifter. Og ikke nok dermed, skønt der i Vandløbsloven ikke forlanges mere, har jeg fundet det billigt over for denne Ejer, at han af Rekvirenten skal kunne kræve Sikkerhedsstillelse for de Udgifter, som medgaa hertil, og denne Sikkerheds Art og Størrelse skal bestemmes af Synsmændene. Men jeg mener ikke en Gang, at man kan blive staaende ved dette, da det jo dog altid vil medføre Ulejlighed for vedkommende Strandlods Ejer eller Bruger at skulle have med denne Sag at gøre, dels at anskaffe og opstille Mærkerne og dels senere at føre Tilsyn med dem. Jeg har derfor tilføjet et andet Alternativ; for det Tilfælde, at han ikke vil paatage sig dette, skal Rekvirenten selv umiddelbart overtage Mærkernes Anbringelse og Vedligeholdelse — ligesom han efter Vand-

løbsloven kan komme til at overtage Rørledningens Anbringelse og Vedligeholdelse — og saa falder selvfølgelig Spørgsmaalet om Erstatning for eller Refusion af Omkostningerne bort, thi da maa Rekvirenten selv betale, baade hvad Anbringelsen og hvad Vedligeholdelsen koster; men saa nødvendiggøres ganske vist en Regel for det Tilfælde, at han ikke kan komme til Strandbredden ad anden Vej end over vedkommende Strandlod; derfor er der tilføjet denne Bestemmelse, at Strandlodsejeren skal, naar han senest Dagen forud faar Anmeldelse derom — det er den samme Regel som findes i Vandløbsloven — anvise ham en Vej, ad hvilken han kan færdes ned til Strandbredden, men mod fuld Erstatning for den Skade, som muligvis maatte blive paaført. Denne Regel vil formentlig kunne komme til Anvendelse, naar der ikke i Forvejen er en Vej om end blot en Markvej derned, hvad der vel i de fleste Tilfælde vil være, men naar der ikke er en saadan Vej, kan der maaske være Tale om, at der tilføjes Strandloddens Skade, og da maa den erstattes af Rekvirenten, som i det hele maa bære Ansvaret og Bekostningen ved denne Sag, som han jo selv har rejst.

Dette vil formentlig være tilstrækkeligt til Begrundelse af disse Ændringsforslag, og mere skal jeg i Øjeblikket ikke sige om denne Sag.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Da jeg paa enkelte Punkter ikke kan slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, maa det være mig tilladt at begrunde min Stilling med nogle faa Ord. Det er ikke, fordi jeg ikke ønsker en Forandring af Loven af 23de Januar 1862, som omhandler dette Spørgsmaal; tværtimod er jeg enig med den højtærede Landbrugsminister i hans Udtalelser forleden om, at det er nødvendigt, at man faar skærpet Bestemmelserne paa dette Omraade, da vore Kyster ved Borttagelsen af Sten fra de saakaldte Stenfiskeres Side og ved Borttagelse af Sand fra Sandgraverne blive mere og mere udsatte for at skylles bort. Vi leve jo i et Land med udstrakte Kyster, og vore Kyster ere mange Steder udsatte for Bortskylning, og det er med ikke ringe Bekostning, at man baade fra Statens og fra privates Side søger at værne imod, at der bortskylles Land. Naar man saa skal til at lovgive paa dette Omraade, maa man efter min Formening ikke i mindste Maade række Haand til, at Forholdet bliver forværret, thi det kommer man saa senere til at betale enten fra